

ชีวิตที่ลืมนึกไม่ได้ของ

สิ่งที่ฉันเห็นเบื้องหน้าในขณะนี้มันช่างเหมือนกับความฝัน ถ้าเป็นความฝันก็ดีสินะ ฉันไม่
อยากฝันร้าย ฉันอยากตื่น เฝิงเล็ก ๆ โโกโร โโกโส ที่ฉันเห็นข้างหน้า นี่หรือคือบ้านของผู้ป่วยที่ฉัน
ตั้งใจมาเยี่ยมเขาในวันนี้ คนไข้ของฉันนอนครูดอยู่ในเตียงหลังนั้น ประตูบ้านไม่มี ไม้ที่นำมาทำบ้าน
ก็เป็นเพียงเศษไม้ตัดจากตู้เสื้อผ้าเก่า ๆ ที่ไม่ใช่แล้ว ฝาผนังก็เหมือนกันนำไม้มาปะปะปะแปะไม่ให้ร่วงตก
ลงมา หลังจากตั้งสติได้ฉันและทีมงานก็เริ่มงานของเราทันที

การพูดคุยกับคนไข้เริ่มดีขึ้น แต่ก็เต็มไปด้วยความยากลำบากเพราะคนไข้เองก็มีอาการ
หลง ๆ ลืม ๆ นั่งไม่ได้ต้องนอนตลอดเวลา การพูดคุยของพวกเราอยู่ในสายตาของชาวบ้านแถวนั้น
ที่มองด้วยความสงสัยว่า หมอมาทำอะไร แต่ไม่มีใครกล้าที่จะมาคุยกับเรา จนในที่สุด หมอแมว
(หมอในพื้นที่) ก็ต้องใช้ความเป็นคนในพื้นที่เข้ามาช่วยจึงมีชาวบ้านเข้ามาใกล้ ๆ และเริ่มต้นเล่า
โน่นนี่นั่นให้เราได้รับทราบ

พวกเราในวันนี้ทีมเยี่ยมบ้านผู้ป่วยวัณโรคประกอบด้วย

1. คุณพัชรภรณ์ ศรีจันทน์ เกษัชกร (ผู้เล่าเรื่อง)
2. คุณรชณกร บัวแก้ว พยาบาลวิชาชีพ
3. คุณจิตติมา สอวัณชาติ
4. คุณพันทวี มณีโชติ เจ้าหน้าที่จาก รพ.สต.สะทัง (เจ้าของพื้นที่)

ปัญหาของผู้ป่วยในขณะนี้คือ

1. ไม่มีผู้ดูแล คนที่กำลังดูแลอยู่เป็นผู้สูงอายุ ที่หลง ๆ ลืม ๆ
2. การกินยาไม่ต่อเนื่องสม่ำเสมอ
3. ผู้ป่วยช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ อ่านหนังสือไม่ออก มองไม่ค่อยเห็น
4. ปัญหาเศรษฐกิจ
5. ปัญหาด้านโภชนาการ
6. สิ่งแวดล้อม ความเป็นอยู่
7. โรคฉวยโอกาส และภาวะคุกคามที่จะตามมา

การแก้ไขที่ได้รับ

ปัญหา	การแก้ไขที่ได้รับ	หมายเหตุ
1. ไม่มีผู้ดูแล คนที่กำลังดูแลอยู่เป็นผู้สูงอายุ ที่หลง ๆ ลืม ๆ	1. ให้พี่ชาย(ญาติห่างๆ) ดูแล ในเรื่อง <ul style="list-style-type: none">● การให้ผู้ป่วยกินยาตามแผนการรักษา● สภาพแวดล้อม สถานที่ ช่วยดูแลเรื่องการป้องกันการเกิดแผลกดทับ การหาอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ช่วยให้ผู้ป่วยพุงตัวได้	-ทางทีมงาน คลินิกวัน โรค จะลงมาเยี่ยม ผู้ป่วยอีกครั้ง -เจ้าหน้าที่จาก

<p>2. การกินยาไม่ต่อเนื่องสม่ำเสมอ</p> <p>3. ปัญหาเศรษฐกิจ</p> <p>4. ปัญหาด้านโภชนาการ</p> <p>5. สิ่งแวดล้อม ความเป็นอยู่</p> <p>6. โรคฉวยโอกาส และภาวะคุกคามที่จะตามมา</p>	<p>2. หลานสาว(ญาติห่าง ๆ)</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ช่วยดูแลเรื่องการกินยา ● ทำความสะอาดสถานที่ <p>1. จัดระเบียบแบบแผนในการกินยาให้ผู้ป่วยใหม่</p> <ul style="list-style-type: none"> ● จัดยาแบบ unit dose ให้ผู้ป่วยโดยเจ้าหน้าที่ รพ.สต.รับเป็นผู้จัดยาให้ผู้ป่วยเอง ● เขียนฉลากยาให้ตัวโต ๆ <p>2. ให้ญาติหยิบยาให้ผู้ป่วยกินให้ตรงเวลา</p> <ul style="list-style-type: none"> ● คุยกับญาติเรื่องเวลาในการกินยา ● ยา ARV ต้องกินตรงเวลา 7:00น และ 19:00 น ● ยาวัดโรค กินเวลา 20:00 น <p>1.ให้ญาติผู้ดูแลประสานงานกับทาง อบต.ห่านโพธิ์ เรื่องเงินช่วยเหลือเดือนละ 500 บาท สำหรับผู้ติดเชื้อ</p> <p>2. ทางเจ้าหน้าที่คลินิกวัณโรคจะประสานเรื่องใบรับรองความเจ็บป่วย</p> <p>3.เจ้าหน้าที่ รพ.สต. ช่วยประสานงานกับทาง อบต.ห่านโพธิ์ อีกแรง</p> <p>1. พี่สาวดูแลเรื่องอาหารการกินของผู้ป่วย</p> <p>2. ให้ความรู้เรื่องการประกอบอาหารให้ผู้ป่วย ให้ตรงกับโรค และหลักโภชนาการ รวมถึงน้ำดื่มของผู้ป่วย</p> <p>1.ให้พี่ชายช่วยในเรื่องอาคารสถานที่ให้สามารถป้องกันลม ฝน ได้มากกว่านี้</p> <p>2. ในเรื่องของห้องน้ำ ห้องส้วมให้ญาติช่วยกันดูแลในเรื่องความสะอาด และการป้องกันการติดเชื้อ</p> <p>3.พื้นไม้กระดานให้ญาติดูแลเรื่องความเรียบของพื้นเพื่อป้องกัน</p>	<p>รพ.สต.ลงมาเยี่ยมบ้านผู้ป่วยให้บ่อยขึ้น เพราะบ้านผู้ป่วยอยู่หน้า รพ.สต.</p>
---	--	---

	<p>การเกิดแผลจากการครูด</p> <p>4.การสัมผัสกับสารคัดหลั่งจากคนไข้</p> <ul style="list-style-type: none"> ● แนะนำเรื่องการทำความสะอาดมือด้วยสบู่ การล้างมือ ● ทาง รพ.สต. จัดหาถุงมือมา และถุงแดงใส่ขยะติดเชื้อมาไว้ให้กับญาติ ● การกำจัดขยะ หรือสิ่งปฏิกูลที่เกิดจากผู้ป่วยให้ใช้วิธีเผาหรือฝัง 	
--	--	--

ในการมาเยี่ยมบ้านผู้ป่วยในครั้งนี้นอกจากปัญหาของผู้ป่วยที่ต้องได้รับการแก้ไขแล้วทางทีมยังเจอปัญหาการใช้ยาของญาติผู้ป่วย และใช้วิธีการต่างๆ ในการแก้ไขปัญหาให้ด้วยเช่นกัน วันนี้ยังป็นนัดเดียวได้นึกเป็นฝูงเลย นี่แหละการเยี่ยมบ้านที่ฉันภูมิใจ

บทเรียนที่ได้รับจากการเยี่ยมบ้านครั้งนี้

1. ปัญหาทุกปัญหามีทางแก้ไข เพียงแต่เราได้ใช้วิธีการในการแก้ไขที่ถูกต้องและตรงจุดหรือไม่เท่านั้นเอง
2. การดูแลผู้ป่วยแบบองค์รวม และได้รับการดูแลโดยทีมสหวิชาชีพ เป็นทางออกที่ดีสำหรับผู้ป่วยโรคเรื้อรัง